

Charlotte Broman Mølbæk, socialudvalgsformand, Randers Kommune, Folketingskandidat SF

Gert Landergren Due, kredsformand, Socialpædagogerne Østjylland

Hvem betaler prisen for den kommende sundhedsreform?

Politikerne forhandler stadig om en sundhedsreform. Der tegnes streger, og konturerne til en ny struktur på sundhedsområdet skimtes. På forhandlingsbordet er blandt andet planer om at afskaffe regionerne, og der argumenteres for og imod.

Men det her handler ikke bare om streger på et forhandlingsbord. Det handler om mennesker – og om den fremtid, vi som velfærdssamfund fremover vil tilbyde de mest udsatte i landet. For mens der forhandles løs, har regeringen erklæret timeout i forhold til fremtiden for de specialiserede sociale institutioner i regionerne. På de institutioner bor mennesker med komplekse senhjernesker, mennesker uden sprog, særligt skadede spædbørn eller børn og unge med svære spiseforstyrrelser eller stærkt selvskadende adfærd. De har brug for højt specialiserede tilbud.

Og vi er bekymrede for, om de også vil kunne få det i fremtiden. For regeringens plan med en omfattende reform er at sikre mere nærhed i sundhedsbehandlingen – og det vil betyde, at flere opgaver skal forankres lokalt. Desværre er det ikke vores erfaring fra strukturreformen i 2007, at man løser problemerne ved at placere små højt specialiserede tilbud ude i de enkelte kommuner. Tværtimod. Vi har set, hvor utrolig svært det er fastholde fagligheden og drive tilbud til fx unge med alvorlige personlighedsforstyrrelser – uanset hvor dygtig kommunen er.

Derfor er vi bekymrede for de borgere, der har brug for højt specialiserede tilbud. For da kommunerne skulle overtage i 2007, så vi desværre, at stribevis af højt specialiserede tilbud lukkede, og at kommunerne hentede borgerne hjem til egne tilbud. Et andet eksempel er SAU i Region Midtjylland. Det er en specialinstitution for autister, hvor der bliver solgt pladser til mange kommuner i regionen. Hovedkontoret ligger i Favrskov Kommune, og institutionen er fordelt over 8-10 lokationer. Bryder vi nu disse specialiserede tilbud op over en række kommuner, så mister vi den stærke sammenhæng mellem botilbud, bostøtte, dagtilbud, uddannelse, jobtræning, udslusning til arbejdsmarkedet samt konsulentvirksomhed.

Kommunerne leverer i dag også specialiserede tilbud. Men der er en række gode grunde til, at kommunerne ikke vil være velegnede til at overtage de regionale højt specialiserede tilbud. Der findes, heldigvis, ikke ret mange med svære senhjernesker i hver enkelt kommune. Derfor er det svært at opbygge den specialiserede viden, der kræves.

Vi mister simpelthen den viden, der glider på tværs. Og hvem betaler prisen? Det gør de udsatte mennesker, som netop har brug for sammenhænge og specialiseret faglighed. På deres vegne ønsker vi, at der tages et regionalt og nationalt ansvar. Vi ønsker en stærk specialisering – og ikke en afspecialisering.

Vi skal som samfund kunne levere kvalitet på dette område, og det gøres ikke ved at nedlægge regionerne.